

Farní zpravodaj

2023 / 4
Prosinec

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

MODLITBA K BOŽSKÉMU JEZULÁTKU

Božské Dítě, zde je mé srdce.
Moje duše je chudá a bez ctností.
Sláma mých nedokonalostí tě bude píchat
a působit ti bolest.
Zkrášli moji duši svou přítomností,
ozdob ji svými dary, spal tuto slámu
a proměň ji na měkké lůžko pro své Svaté Tělo.
Božské Dítě, Jezulátko,
ty jsi bohatý a vidíš moji nouzi.
Ty jsi oheň lásky
a očistiš mé srdce ode všeho,
co je cizí Tvému svatému Srdci.
Ty jsi nestvořená Svatost a naplníš mě dary,
které umožní skutečný pokrok mé duše.
Přijď, milý Ježíšku, mám ti tolik co říct,
tolik nouze ti potřebuji svěřit,
tolik přání, tolik slibů, tolik nadějí.
Přijď, Božské Dítě a neotálej.
Přijmi moje pozvání a přijď.
Amen.

papež sv. Jan XXIII. - 24.12.1902

OBSAH 70. ČÍSLA

<i>Modlitba k Božskému Jezulátku.</i>	1
<i>Tříkrálová sbírka.....</i>	2
<i>Darujte vzdělání a naději</i>	2
<i>Dva zvony (Děkuji).....</i>	3
<i>V čem spočívá čistota srdce?.....</i>	4
<i>Svaté Dítě Ježíši.....</i>	5
<i>O modlitbě.....</i>	6
<i>Jména v Bibli.....</i>	6
<i>Pouť do Číhoště a Želivu.....</i>	7
<i>Poděkování za farní pouť.....</i>	10
<i>Koncert v Liberku.....</i>	10
<i>Svatokateřinská pouť 2023.....</i>	11
<i>Vlastní cestou.....</i>	13
<i>Advent.....</i>	14
<i>Správné odpovědi kvízu.....</i>	15
<i>Vánoční pořad bohoslužeb.....</i>	16

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Jako každý rok pořádá Charita ČR v lednu Tříkrálovou sbírku. I my se v Žamberku připojíme a s koledníky vyrazíme v sobotu 6. ledna 2024 (v případě nemoci i některý den v následujícím týdnu). Budeme se snažit přinášet radost a požehnání do našich domovů a samozřejmě pomoci Charitě.

Přidejte se k nám, být koledníkem znamená překonat sám sebe! Nezáleží na věku, ale na odvaze nachodit několik kilometrů v chladném počasí, odvážně

oslovit člověka, poznat lidi v okolí, nebát se odmítnutí a především předat radost, potěšit a vzájemně se obdarovat. Odměnou ti bude hřejivý pocit, že jsi udělal něco nesobeckého pro ostatní, že jsi inspiroval jiné společně začít nový rok dobrým skutkem.

Děkujeme za přijetí i vaši štědrost. Do sbírky můžete přispět i on-line či DMS. Více na stránkách Charity.

Lída Kladiřová, tel. 702436133

DARUJTE VZDĚLÁNÍ A NADĚJI DĚTEM Z NEJCHUDŠÍCH ZEMÍ SVĚTA

Dříve se u štedrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích s malou pravděpodobností zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím *Mary's Meals* jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Hnutí *Mary's Meals* pomáhá už téměř dvěma a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč. Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štědrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejhudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost. Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu *Mary's Meals*. Více na www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

Jménem bezmála 2,5 milionů dětí v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím *Mary's Meals* podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

Veronika Miškaříková

DVA ZVONY (DĚKUJI)

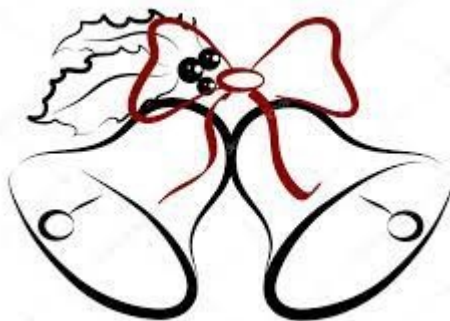
Dvě srdcí buší pravidelně,
zdá se mi, že jsou někde ve mně.
Rytmus jím sladil buch, buch,
sám Stvořitel neb chceš-li Bůh.

Ta srdce, to jsou srdce zvonů,
nevydávají moc tónů.
Někdy je slyším jenom v tichu,
jindy předčí i rachot hříchů.

Jen sem tam, když se zastavím,
o srdcích těch dvou zvonů vím.
Tichá jsou spolu den co den,
každé je jiné, žijí sen.

Ne, nezvučely vždycky spolu,
byly i dny temného bolu,
když nepohoda vpadla k nám,
chvilku byl z páru každý sám.

Láska nás vždycky zachránila,
ta křehká, něžná, slabá víla.
Dva zvony zase sladila
a souzvuk zvonům vrátila.

Pak srdcí zazvučelo více,
zaplály čtyři nové svíce.
To dětské hlásky znějí v uších
a čtyři nová srdce buší.

Každý den zazní hlasitěji,
já si je slyšet tolik přeji.
Ty taky, to já dobře vím,
každé z nich zpívá tichem tím.

Čas kolem nás se žene, kvačí,
to budoucnost se na nás tlačí.
Zvonečky letí do světa,
dva zvony bijí po léta.

Tak uběhlo těch třicet let,
náhle se zhroutil celý svět.
To puklo jedno čisté srdce
teď všechno spěje ku pomlce.

Už není, není zvonů dví,
zůstal tu jeden, jediný.
Lavina bolesti se žene,
chce se mi křičet: Ne!!! Ne!!! Ne!!! Ne!!!

To strašné ticho drtí kosti,
nevede z toho cesta zlosti.
Vděčnost? To ano. Opuštění?
Bez toho dobrý život není.

Jen pomaličku zvedám hlavu
a věřím, věřím v Boží slávu.
Věřím, že puklé srdce bije,
věřím, že moje žena žije.

Jen pomalu se vrací síly,
procítám zvolna. Je den bílý.
Andělské bytosti tu stojí,
to skrze ně se srdce hojí.

Díky vám, moji těšitelé,
ještě je moje srdce celé.
Snad hlavu zvednu z prachu země,
a srdce rozezní se ve mně.

Snad dobrý Bůh mi ukáže
mou cestu a dá kuráže.
Dnes ještě nevím, kudy jít.
Ach, slyším další zvonek znít.

Je ještě maličký, já vím,
má radost vrátila se s ním.
Sedmero andělů mě zvedá,
v dálce se ztrácí moje běda.

Vrátila se mi radost žití,
už zase na mě slunce svítí.
Za dobrotu, co jste mi dali,
dnes předkládám před Boha chválu.

Tak díky, chce se zakřičet,
že nepřestal se točit svět.
Díky vám moji milovaní,
že vaše láska temnu brání.

Děkuji tady na kolenou
za rozloučení s mojí ženou,
za to, že jste mě podepřeli
a dobré slovo pro mě měli.

Díky za prosté slovíčko,
za objetí i psaníčko,
za ruce, co spěly ku pomoci,
za lásku v temné, pusté noci.

Děkuji Tobě a Tobě taky.
Díky vám věřím na zázraky.

Tom Ježdík, září – říjen 2023

V ČEM SPOČÍVÁ ČISTOTA SRDCE? (FRANTIŠKÁNSKÝ APOKRYF)

„Víš, co je to čistota srdce?“ zeptal se svatý František.

„Že už člověk nemá chyby, které by si vyčítal,“ odpověděl bratr Lev.

„Pak ale rozumím tvému smutku, protože vždycky budeš mít nějaké chyby. Věř mi, Lve,“ řekl František dále, „nestarej se tolik o čistotu své duše. Zaměř svůj pohled na Boha. Obdivuj ho, těš se z něj, vždyť on je zcela svatý. Děkuj mu pro něj samotného. Takto, menší bratře, máš čisté srdce. A když ses takto obrátil k Bohu, pak se nevracej zpět k sobě. Neptej se, jak na tom jsi vůči Bohu. Smutek z toho, že nejsi dokonalý a že poznáváš, jaký jsi hříšník, je už zas jen lidský, příliš lidský pocit. Ty musíš svůj pohled pozvednout výš, mnohem výš. Tam (výš) je Bůh, nezměrnost Boží a jeho neproměnná

nádhera. Čisté srdce je srdce, které se bez ustání klaní pravému a věčnému Pánu. Svatost, to není naše vlastní zdokonalení, ani plnost, kterou si dáme my sami. Svatost je především prázdnota, kterou člověk (v sobě) objeví a přijme a kterou Bůh naplní v té míře, do jaké se my otevřeme Plnosti, kterou je On. Naše nic, jestliže je přijmeme, se stane prázdným prostorem, v němž může Bůh hodně vykonat. On (totiž) vezme chudáka za ruku, táhne jej ze špíny vzhůru a dává mu usednout mezi urozenými svého lidu, aby ten chudák viděl jeho nádheru. Bůh se tak stane nebem jeho duše.“

„Jak se toho dá dosáhnout?“ zeptal se Lev. „Je třeba nenechat si ze sebe nic, všechno (své) vymést, také ono bolestné zabírání si své vlastní bídy. Mít čistý stůl, přijmout, že jsem chudý. Vzdát se všeho, co tíhne dolů, zvlášť tíhy svých chyb. Vidět jen nádheru Pána a nechat se jí ozařovat. Bůh je, to stačí. Pak se srdce odlehčí. Nevnímá už samo sebe, jako vlaštovka, která je opilá modří a velikostí nebe. Vzdalo se všeho starání se a neklidu.

Jeho přání dosáhnout dokonalosti se stalo prostou a čistou touhou po Bohu.“

Michaela Foglová

SVATÉ DÍTĚ JEŽÍŠI

Svaté Dítě Ježíši,
ty uděluješ své milosti těm, kdo tě vzývají,
shlédni na nás, kteří klečíme před tebou
a vyslyš naši modlitbu.
Svěřujeme ti všechny ubohé,
kteří jsou v nouzi a důvěřují tvému božskému Srdci.
Vztáhni k nim svou všemohoucí ruku
a pomoz jim v jejich potřebě.
Vztáhni ji k dětem a žehnej jim,
k nemocným a uzdrav je a posvěť.
K hříšníkům přived' je ke světlu své milosti,
k těm kdo trpí bolestí a nouzí
a v důvěře vzývají tvou láskyplnou pomoc.

Vztáhni ji také k nám a žehnej nám.

Uděl, malý Králi,

poklady svého milosrdenství celému světu

a zachovej nás v milosti a pokoji své lásky nyní i vždycky.

Amen.

(Sv. František z Assisi)

František Mazura

O MODLITBĚ

Modlitbou se duše vyzbrojuje ke každému druhu boje.

Ať je duše v jakémkoliv stavu, má se modlit.

Musí se modlit duše čistá a krásná, neboť by jinak ztratila svou krásu;

Musí se modlit duše usilující o tu čistotu, neboť jinak by ji nedosáhla;

Modlit se musí duše obrácená, jinak by opět upadla;

Musí se modlit duše hříšná, ponořená v hříších, aby mohla povstat.

A neexistuje duše, která by se nemusela modlit,

protože veškerá milost stéká přes modlitbu.

(Faustina Kowalská, Deníček - Boží milosrdenství v mé duši, 146)

Michaela Foglová

JMÉNA V BIBLI

V tomto biblickém testu se zaměříme na ženská jména.

1. Jak se jmenovala Achabova manželka?
2. Jak se jmenovala Izmaelova matka?
3. Jak se jmenovala královna Ester svým židovským jménem?
4. Jak se jmenovala žena, která zapříčinila uvěznění Jana Křtitele?
5. Jak se jmenovala švagrová Rút?
6. Jak se jmenovala služka, která šla otevřít Petrovi, když byl vyveden z vězení?
7. Jak se jmenovala žena, kterou varoval Eliáš před sedmi lety hladu?
8. Jak se jmenovala matka Jákobova syna Josefa?
9. Jak se jmenovala Mojžíšova manželka?
10. Jak se jmenoval žena soudce Otniela a či dcera to byla?
11. Jak se jmenovala Timoteova matka a jak babička?
12. Jak se jmenovala Davidova žena – vdova po Nabalovi?

Ondřej Jäger

POUŤ DO ČÍHOŠTĚ A ŽELIVU

28. října žamberecká farnost pořádala pouť do Číhoště a Želivského kláštera. Neváhala jsem a ráda jsem se k farníkům přidala.

V 6:00 ještě za tmy jsme vyjeli zájezdním autobusem ze Žamberka na Vysočinu. Naše první zastavení bylo v Číhošti ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie, kde nás přivítal na mši svaté P. Pavel Jäger (žamberecký rodák a kněz z nedaleké Světlé nad Sázavou) a jako koncelebrant P. W. Kalembe. Hudební doprovod na kytaru si vzal na starost Ondřej Jäger. Po mši svaté jsme společně vyslechli výklad od P. Pavla Jägera o P. Josefu Toufarovi.

J. Toufar se narodil 14.července 1902 v Arnolci u Polné. Teprve ve svých 26 letech mohl jít studovat gymnázium. Po studiu богословí byl 29. června 1940 v Hradci Králové vysvěcen na kněze. V letech 1940–1948 působil nejdříve jako kaplan a později jako farář v Zahrádce u Ledče nad Sázavou. Po komunistickém puči 1948 na nátlak komunistického aparátu byl přeložen a sám žádal hradeckého biskupa M. Píchu o místo svého dalšího působení – Číhošť.

Zde ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie se 11. prosince 1949, na třetí neděli adventní, při dopolední bohoslužbě během jeho kázání rozkýval dřevěný oltářní křížek postavený na svatostánku a zůstal stát nakloněn a zkrouten s mírným přewisem ke kazatelně. Úkaz vidělo 20 svědků, sám P. Toufar nikoliv. Tehdy byla událost zneužita k proticírkevním represím, P. Toufar byl obviněn, že tzv. číhošťský zázrak zinscenoval, 28. ledna 1950 byl Státní bezpečností zatčen, unesen a na příkaz komunistických špiček bezmála měsíc brutálně vyslýchán a nucen k falešnému přiznání a zradě kněžského slibu. Na následky mučení 25. února 1950 umírá a pod falešným jménem byl pohřben v hromadném hrobě v Praze-Žábčicích.

„I na větvích našich životů ustavičně hlodají myši, bílá a černá - den a noc - a nám ubíhají hodiny, dny, měsíce a uplynul rok... Žijme tak, jako bychom již dnes zemřít měli. Žijme pečlivě jako moudří a vykupujme si časem vezdejší život věčný.“ (z kázání Josefa Tofara, na svátek sv. Silvestra 1949 v Číhošti)

„Ať se děje co se děje, ať přijdou věci dobré nebo zlé - o všem ví Bůh - bez jeho vůle ani vlas z hlavy nespadne - a nám nezbyvá nic jiného, než vyznat mu a říci: Otče, ne má,

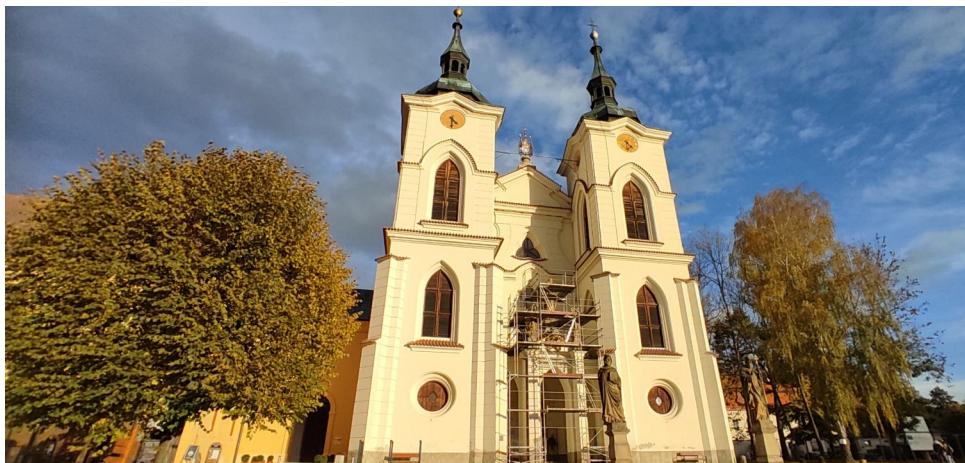
ale Tvá svatá vůle se staň - jen dej nám sílu a nezapomeň na nás." (z meditace Josefa Toufara, při noční adoraci na 1. ledna 1950 v Číhošti)

Na místní fáře jsme si prohlédli výstavu o působení P. J. Toufara a Číhošťském zázraku. Beatifikační proces P. Josefa Toufara byl zahájen. Po obědě v místním hostinci jsme odjeli kolem geografického středu České republiky, který se nachází právě v Číhošti, do nedalekého Želivu.

V Želivu jsme navštívili premonstrátský klášter s kostelem Narození Panny Marie. Průvodkyně nás seznámila s historií působení premonstrátů sahající až do roku 1139 k českému knížeti Soběslavu I. z rodu Přemyslovců. Klášter prožil několik pohnutých dob, včetně několika požárů během husitských válek a konfiskace klášterních budov králem Jiřím z Poděbrad. Premonstráti odhodlaně čelili také reformám císaře Josefa II. A uhájili svou existenci také během složitých dějin 20. století. Během druhé světové války klášter násilně zabrali nacisté, některé bratry odvedli do koncentračního tábora a v okupované části sídlila Luftwaffe nebo zde nacisté ukrývali do bezpečí své děti. Po válce během Akce K (Akce Kláštery) proměnili komunisté klášter v internační tábor pro kněze a řeholníky. Spolu se slovenským klášterem v Podolínci patřil k nejpřísnějším vězením pro významné duchovní, mezi nimiž věznili také kardinála Tomáška

a arcibiskupa Otčenáška. V letech 1958–1991 se klášter proměnil v psychiatrickou nemocnici.

Přesto všechno se s Boží pomocí premonstráti mohli vrátit do želivského údolí štěstí, kde znovu budují společenství a snaží se žít podle myšlenky zakladatele řádu sv. Norberta. Zajímavostí kláštera je galerie opatů (asi 50 podobizen). Želivští premonstráti dnes nejvíce působí v královhradecké a českobudějovické diecézi, v humpoleckém a pelhřimovském vikariátu. Bratři jsou i v diecézi pražské, litoměřické nebo brněnské. Na Slovensku dnes působí bratři, které do řádu tajně přijal opat Vít Bohumil Tajovský ještě za československé éry.

Průvodkyně nás také seznámila s dochovanými sbírkami, prohlédli jsme si prostory sálů, kupříkladu malovaný refektář, kapitulní síň, sakristii, a ohromeni jsme byli kostelem Narození Panny Marie, který projektoval český barokní architekt Jan Blažej Santini - Aichel. Tento klášter ještě nabízí prohlídku pivovaru s degustací, venkovní prohlídky – např. Žižkův dub, Zahradní dům, Trčkův hrad, kde se v přízemí nachází expozice fotografií psychiatrické léčebny, kterou zde provozovala havlíčkobrodská nemocnice. A mnoho dalšího, co klášter nabízí k vidění: Expozici československých motocyklů a historie včelařství i putování se Santinim. Nebo jen zajít na hřbitov a zapálit svíčku u hrobu zpěvačky Nadi Urbánkové, která zde našla na sklonku svého života útočiště.

Tak snad někdy příště. Velice ráda se do prostředí želivského kláštera ještě jednou podívám. Podzimní příroda dodala klášteru i Želivu širokou paletu barev, kterou jsem si uchovala ve svém srdci.

Jitka Macháčková

PODĚKOVÁNÍ ZA FARNÍ POUŤ 28. 10. 2023

Měla jsem možnost se v tento sváteční den zúčastnit farního výletu a tak bych chtěla jménem všech účastníků plně obsazeného autobusu poděkovat jeho organizátorům. Ondřeji Jägerovi za nápad, zajištění a hudební doprovod a Pavlu Jägerovi za krásné kázání při mši a poutavý výklad o Josefu Toufarovi. Myslím, že nejsem sama, kdo si přeje, aby se z toho stala tradice, alespoň jednou v roce se takto společně někam podívat. Děkujeme.

Iva Kočová

KONCERT V LIBERKU

Koncert Romana Dostála z Oborohu jsem si nadělila k narozeninám a pozvala jsem mou maminku a tchyni. Přijela i kamarádka s manželem z Pěčína a naši sousedé manželé Šípkovi. Koncert pořádala obec Liberk, pro velký zájem jsem si lístky objednala dopředu po telefonu. Dřevěný kostel sv. Petra a Pavla v Liberku byl zaplněn do posledního místa a koncert mohl začít. Roman Dostál – piano a zpěv, filharmonici Dita Holá – violoncello, Venda a Libor Ježkovi – housle. Bylo to pohlázení na duši. To nedělní odpoledne bylo zataženo a během koncertu zmizely mraky a do oken kostela pronikly sluneční paprsky. Byl to krásný duchovní zážitek. Díky Bohu a andělům strážným! Ty kteří si hudební blaho v tomto malebném podhorském kostelíčku užili, určitě zaujal i umělecky zajímavý interiér.

Společně s nedalekou barokní farou, zvonící a hřbitovem je kostel chráněn jako národní kulturní památka České republiky. Byl vystavěn v letech 1691–1692, kdy nahradil liberský původní kostel, který se společně s hradem Rychmberk nacházel vysoko nad údolím Liberského potoka. Ten byl však zbořen již v roce 1457, tedy 147 let od první písemné zmínky o hradu a obci. Současný kostel byl postaven za patronátu Jana Norberta Libštejnského z Kolowrat. Vysvěcen byl rychnovským děkanem Karlem Horetickým. Jednoduchá stavba má trojboký závěr, sedlovou střechu krytou šindelem a třípatrový štít. Strop zajímavého interiéru pokrývají zdobné kazety, na počátku 19. století byl kostel podezděn, k celkové obnově pak došlo roku 1914 a v době nedávné. Od svých počátků byl kostel dvojjazyčný, bohoslužby probíhaly česky a německy, protože do zdejší farnosti náležely tři německé vesnice: Prorubky, Hláška a Rampuše, dočasně i Bělá.

Barokní vybavení ze 17. a 18. století doplňují dřevěné plastiky liberského rodáka Filipa Jakuba Prokopa (1714–1814), který téměř celý život působil jako dvorní sochař vídeňský. Na hlavním oltáři jsou umístěny dva obrazy neznámých autorů – Proměnění Páně a Panny Marie. Po stranách pak dřevěné plastiky sv. Petra a Pavla (1903) od Ferdinanda Stufledssera z tyrolského Grodenu a Prokopovy dřevěné sochy sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého v životní velikosti (1770). Nad triumfálním obloukem je umístěno 12 obrazů svatých apoštolů, darovaných Bohumírem Gabierem (1703). Ve středu tohoto uskupení se nalézá dřevěný kříž se Spasitelem. Křížovou cestu původně snad z konce 18. století restauroval v roce 1860 Václav Novotný z Rychnova nad Kněžnou. Ve věži kostela je zavěšen stále funkční pozdně gotický bronzový zvon odlitý v roce 1589 zvonařem Hansem Pauerem snad ještě pro původní kostel. Během světových válek došlo k rekvizici obou zvonů ze zvonice. Celý církevní komplex na liberské návsi doplňuje i zvonek Československé církve husitské (16.11. 1935). V Liberku působila celá řada významných duchovních správců (kněží, kaplanů) – literátů, např. Josef Bolemír Koun, Josef Boleslav Podstránský, František Hromadník, Václav Píša, Karel Khun, Josef Pohl.

Koncert se vydařil, lidé měli radost a rádi přispěli na provoz kostela a nutné opravy.

Velmi si vážím lidí, kteří udržují život v obcích a starají se o naše kulturní dědictví pro další generace. Roman Dostál byl rád, že se na koncert dostavily i děti, které k němu chodí na hodiny klavíru. Jsem ráda, že jsem se do Liberka podívala a mohla si prohlédnout kostel, který je kulturní památkou stojící za návštěvu. Mohu jen doporučit.

Jitka Macháčková

SVATOKATEŘINSKÁ POUŤ 2023

Tradičně 17. listopadu jsme se sešli v Písečné na mši svaté ke cti sv. Kateřiny Alexandrijské, patronky našeho kostela. Teplota venku spadla pod nulu, což na hostinu v pártý stanu nebylo úplně ideální. Ale nepředbíhejme.

První milé překvapení byl hudební doprovod. Navštívilo nás společenství rodin „Opravdového života v Bohu“ z Mohelnice a okolí. Druhým překvapením byl P. Jakub Brabenec z Klášterce nad Orlicí, který spolu s otcem Wiesławem sloužil mši svatou.

Po radostném prožití pouťové mše, hudebních přídavek a technických informací nás u fary čekalo překvapení třetí: nádherně vyhrátý a vyzdobený stan ke společnému posezení a pobavení. Podávala se tradiční dýňová polévka a grilovaný krocan. Přítomní poutníci nezklamali a společný stůl zaplnili různými dobrotami. Bohuško, děkujeme za pouťové koláče a švestkové buchtý. ☺

Mohli jsme se také blíže seznámit s otcem Jakubem a muzikanty. Díky jejich svědectví o cestě k Bohu, spolu s dalším přídavkem muziky, se nálada ve stanu udržovala při vysoké teplotě. Sníh a vítr nás nemohl ohrozit. Slavit s námi přišli také starostové z Písečné a Žampachu s rodinami. Milých setkání bylo opravdu dost.

Sluší se poděkovat všem, kteří svou ochotou přispěli k oslavě Hospodina a jeho darů prostřednictvím naší poutě. Díky za zapůjčení stanu od Obecního úřadu Písečná, ostatním za půjčení laviček, veškerého topení, nádobí, grilu apod. Díky všem rukám, které cokoli zajistily před a po setkání. Bůh Vám to odplatí. Děkuje Vám všem, které zima neodradila a prožili jste tento den s námi.

Přeji nám všem krásné svátky Božího světla a tepla, které zkusíme doma opatrovat a alespoň trochu roznášet mezi přátele a spolupracovníky.

Hanka Ryšavá

P.S. Tip na závěr: jestli chcete vidět filmy a pořady s čistě křesťanskou tematikou, mrkněte na www.filmana.cz, začali vysílat v prosinci tohoto roku.

VLASTNÍ CESTOU

Letošní podzim jsem měla neobvykle zpestřený výlety. 14. října 2023 jsme se s manželem, mou sestrou Hankou, švagrem Jirkou a kolegy z rychnovského Fabu zúčastnili exkurze do pivovaru Bernard v Humpolci. Cesta na Vysočinu byla komplikovaná objížďkami. Jeden známý, vybaven slivovicí z Moravy, aniž by tušil, jak se nám cesta protáhne, pozvedl náladu částí osazenstva autobusu a o zábavné hlášky během jízdy nebyla nouze. Jelikož se ráda kochám, tak jsem si tu okružní jízdu podzimní krajinou na Vysočinu zpočátku užívala, ale přišlo mi na mysl, že jízda zájezdního autobusu po úzkých lesních cestách a vesničkách není pro řidiče to pravé ořechové. Když jsme míjeli traktory, počítal se každý centimetr. Můj obdiv patřil profesionálním řidičům, ale zároveň jsem se modlila, abychom v pořádku dojeli.

Když jsme míjeli zříceninu hradu Orlík, bylo město Humpolec na dohled. Řidič autobusu nás dovezl až před rodinný pivovar Bernard. Ze všeho nejdříve jsme se vydali na vyhlídku na komín, který se proměnil v rozhlednu. Odtud jsme měli rozhled na celý areál pivovaru, na blízké náměstí, kostel, radnici, na celé historické centrum města, ale i do širokého okolí. Potom jsme se vydali do vedlejšího Společenského centra na objednanou prohlídku. Tento prostor je infocentrem pivovaru, a zároveň podnikovou prodejnou všech 16 druhů pív a reklamních předmětů pivovaru.

Vyrazili jsme na prohlídku s průvodkyní do prvního patra, kde je místnost, která slouží k seznámení s historií výroby piva prostřednictvím 3D modelu pivovaru. Poté jsme vešli do vedlejší místnosti, kde je kinosál, a zhlédli dvacetiminutový film v režii Jiřího Mádl. Vznik zdejšího pivovaru se datuje k roku 1597, kdy skončila v Humpolci éra vaření měšťanského piva a nahradila ho produkce z pivovaru, patřícího majitelům heráleckého panství.

Ve 20. století měl pivovar za sebou náročné období boje o přežití, zároveň řadu důležitých investic. Jako první v ČR například zavedl mikrobiologickou filtraci bez pasterace, získal nový vlastní zdroj skvělé vody na vaření piva, otevřel první značkovou prodejnu v Humpolci, vzniklo první nealko pivo a jako vůbec první v ČR začali vařit polotmavé nealko pivo a následně otevřeli na trh nový segment – nealko pivo s přírodními

ovocnými příchutěmi švestka, zázvor, višně. Za mě je švestka top dodnes. A zahájili novou kampaň „Pivo jako šperk“, kterou používají dodnes. Kvalita piva a úspěch pivovaru umožnil otevřít další podnikové prodejny a zvýšil export. Zaměstnanci si sami zvolili své firemní hodnoty otevřenost, důvěru, spolupráci, odpovědnost, pozitivitu, odvahu a pokoru. Poslední dvě přidali až v době Covidu.

Neviděli jsme žádný skanzen, ale opravdový provoz, seznámili jsme se se surovinami, které jsou potřeba k výrobě piva, viděli jsem proces výroby piva na vlastní oči, vystěrací kád', rmuťovací pánev, scezovací kád' a mladinovou pánev. I automatizovanou linku na plnění sudů a lahví, kterou obsluhují dva roboti Pepa a Standa, uložení 26ks ležáckých tanků s plnicím objemem 400 hl, které vyrobily a instalovaly Pacovské strojírný, a.s.

Po prohlídce provozu jsme se vrátili do Společenského centra na oběd a ochutnávku piva a potom jsme si prohlédli i centrum Humpolce, kde je náměstí v kopci pod pivovarem. Chtěla jsem navštívit římskokatolický kostel sv. Mikuláše, který je vystavěn ve smíšeném slohu rané gotiky, barokní gotiky a novogotiky a je chráněn jako kulturní památka, ale byl v sobotu odpoledne zavřený. Tak jsme šli pod náměstí k parku, kde je vysazena švestička z Hujerovy zahrádky a hned vedle ní dali svému nejslavnějšímu přistěhovalci Hliníkovi vděční spoluobčané pamětní desku. Výlet se nám líbil, hlavně pánské osazenstvo bylo nad míru spokojené a já s dámskou částí jsem měla štěstí a na recepci Společenského centra se s námi vyfotil sám pan Stanislav Bernard, který tento den slavil narozeniny. Tak jsme mu popřáli hodně zdravíčka, štěstíčka v podnikání a hojnost Božího požehnání. Nakoupili si pivko k ochutnávce a vyrazili opět autobusem domů. Byla to pro mne dobrá zkušenost, že když se chce, tak to jde a můj osobní pocit byl, že zaměstnanci jsou na své zaměstnavatele pana St. Bernarda a J. Vávru patřičně hrdí. Jsou to srdcaři.

Jitka Macháčková

ADVENT

Čtyři adventní neděle mají barvu svítání, kdy po dlouhé noci obloha bledne a s prvními tóny ještě nezřetelné růžové. Slunce se ještě skrývá hluboko dole pod obzorem, ještě není vidět, ale známky toho, že přichází, již vidět jsou. Mesiáš zde ještě není, ale hlas volajícího na poušti již slyšet je. Syn člověka se ještě nenarodil, ale ptáci již zpívají. Bůh je všude, ve všech časech a všude na všech místech. Jsou však místa zvláštním způsobem požehnaná. Poutní místa, ve kterých je k nebi blíž a záclona mezi nebem a zemí prosvítá víc než jinde. A je svatý

čas, kdy je Boží milost bližší než jindy. Fialové časy, advent a půst. Barva všedních dnů je zelená. Doba mezidobí či během roku, doba každodenní pravidelné chůze, ve které člověk a Bůh ruku v ruce kráčí vpřed krok za krokem. Doba pravidelné modlitby a pravidelné práce, doba mnišských řádů a jejich *ora et labora*, modlí se a pracují.

Advent je jiný, je dobou tichého napětí, dobou těhotenství, kdy se nic zdánlivě neděje. Čas je, když se neděje nic, kdy je vše ve tmě a v tichu, kdy se v bezvětrí nepohne stéblo, těhotná žena spí nepohnutě, ale rostlinka již v půdě klíčí a člověk ani neví jak. Advent je doba tiché modlitby, kdy člověk takřka nemusí dělat nic, jen se nechat unášet. Loď jeho života je daleko od břehů, a tak poutník ani neví, na kterém místě oceánů se nachází, a podlehne iluzi, že jeho loď stojí v bezvětrí. Místo toho právě mezi dvěma Zdrávasy se slabounce zvedne neznatelný vánek, svatý dech, vítr, kterému říkáme dech svatý, Duch svatý. Z vánku se stane vítr, který napíná plachty a aniž by člověk tušil nebo věděl a nebo aniž by hnul prstem, pluje oceánem, blíží se k nebi.

Advent je doba, kdy nebesa dávají rosu shůry a oblaka dští spravedlivého. Advent je doba, kdy se otevře země a vydá Spasitele. Kdy se zdánlivě neděje nic, ale v tom nic se děje všechno. Čtyři adventní neděle, neděle barvy jitřní oblohy. Slunce je ještě kdesi za obzorem, ale jeho poslové červánky již jsou zde. Mesiáš ještě nepřišel, ale hlas na poušti již volá.

Z přednášky na YouTube Adventní setkání s Markem Orko Váchou zapsala Iva Kočová

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

1. Jezobél.....1 Král 16,31
2. Hagar.....1 Moj 16,15
3. Hadasa.....Est 2,7
4. Herodiada.....Mat 14,3
5. Orpa.....Rút 1,4
6. Rodé.....Skut 12,13
7. Žena ze Šúnemu – jméno neznáme....2 Král 8,1
8. Ráchel.....1 Moj 30,22
9. Sipora.....2 Moj 2,1
10. Aksa, dcera Kálebova.....Soud 1,12-13
11. Eunike a Lois.....2 Tim 1,5
12. Abigail.....1 Sam 25,39.42

VÁNOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2023	Štědrý den:	9,30 hod.	Žamberk
4. adventní neděle		15,00 hod.	Líšnice
		17,00 hod.	Písečná
		21,00 hod.	Slatina nad Zdobnicí
		24,00 hod.	Žamberk – půlnoční mše sv.
25. 12. 2023	Slavnost Narození Páně:	9,30 hod.	Žamberk
Pondělí			
26. 12. 2023	sv. Štěpán:	9,30 hod.	Žamberk
Úterý		14,00 hod.	Vánoční Žampach
27. 12. 2023	sv. Jan Evangelista:	18,00 hod.	Slatina nad Zdobnicí
Středa			
28. 12. 2023	sv. Betlémské děti:	7,30 hod.	Žamberk
Čtvrtek		16,00 hod.	Žamberk – Albertinum
		16:45 hod.	Žamberk – Penzion
29. 12. 2023	sv. Tomáš Becket:	15,00 hod.	Žamberk – adorace NSO
Pátek		17,00 hod.	Písečná
		18,30 hod.	Žamberk + žehnání vína
30. 12. 2023	sv. Evžen:	16,30 hod.	Žamberk – zámecká kaple
Sobota		18,00 hod.	Líšnice (pout')
31. 12. 2023	Svátek sv. Rodiny:	8,00 hod.	Slatina nad Zdobnicí
Neděle		9,30 hod.	Žamberk
		11,00 hod.	Písečná
1. 1. 2024	Slavnost Matky Boží Panny Marie – Nový rok:		
Pondělí		9,30 hod.	Žamberk

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: fzzamberk@gmail.com. Další číslo plánujeme na březen 2024. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: fzzamberk@gmail.com. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>